

det, og det var jo også det, man var enig om i juni, da man indgik aftalen.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg har lært den konservative ordfører, hr. Christian Wedell-Neergaard, at kende som en gennemført regulær og ordentlig kollega her i huset.

Nu har vi kunnet konstatere, at centrale ordførere fra ministerens eget parti overhovedet ikke har været inddraget i debatten om måden at gribe sagen an på. Som det vist er fremgået, er vi mange, der synes, der er valgt en fuldstændig uacceptabel form, og derfor vil jeg egentlig godt høre: Har den konservative ordfører været med i tilrettelæggelsen og diskussionen om at bruge en så usædvanlig metode som den, der er valgt fra finansministerens side, og som betyder, at Folketinget og dermed demokratiet kan sættes fuldstændig ud af spillet? Har den konservative ordfører været inddraget i sagen og accepteret fremgangsmåden, inden sagen endte i Folketingets Finansudvalg?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg er altså ikke enig i, at demokratiet er sat ud af spil, for jeg mener, de demokratiske spilleregler er fulgt. Der er fra oppositionens side givet udtryk for mishag over løsningsmodellen, men den er hverken ulovlig, angribelig, forfatningsstridig eller på anden vis udemokratisk. Det er normalt sådan, at når problemerne skal løses, kommer regeringen med sine forslag, og når det drejer sig om lovforslag, bliver de naturligvis drøftet med ordførerne. Det er den normale procedure.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Ja, det forstår sig, men her er det jo netop ikke et lovforslag. Det er et ændringsforslag, som der jo kommer rigtig, rigtig mange af til Finansudvalget i forbindelse med behandlingen af finanslovsforslaget, og det lå upåagtet mellem en hel masse rent tekniske ændringer. Derfor synes jeg, det er vigtigt at vide, om hr. Christian Wedell-Neergaard har haft mulighed for at varetage ordentlige folketingsinteresser i denne sag, eller om han har været udsat for det samme som finansministerens partifælle, hr. Leif Mikkelsen, som er kommunalordfører, og som jeg vil tro med sin respekt for demokratiet ville have gjort nogle

bemærkninger, hvis han havde fået lejlighed til det.

Der blev ikke rigtig svaret på det spørgsmål, jeg stillede: Har den konservative ordfører været inddraget i denne sag, inden den endte i Finansudvalget som et ændringsforslag til finansloven? Jeg kan godt se, at finansministeren på forskellig vis forsøger at undgå, at finansordføreren svarer på spørgsmålet, men jeg går ud fra, at det kan hr. Christian Wedell-Neergaard selv kan tage stilling til.

Kl. 17.55

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg vil vælge at svare, at den normale procedure er, at før et lovforslag fremsættes, bliver det naturligvis drøftet med ordførerne. Jeg tænker tit på, at prisen for at kunne give regeringen gode råd undervejs er, at vi som borgerlige ordførere skal stå her og forsvare alt, hvad der kommer, og det gør vi også med glæde, idet vi mener, at der kommer mange rigtige og gode ting. Men hvordan det helt præcis er foregået her, kan jeg ikke orientere om, må jeg desværre sige til hr. Ole Stavad.

Formanden:

Tak til hr. Christian Wedell-Neergaard. Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Indledningsvis vil jeg lige slå fast, at SF har været imod de rammer, der er blevet lagt for det offentlige forbrug, og det har vi været gennem en årrække, fordi vi mener, det er væsentligt, at det offentlige, herunder amterne og kommunerne, som står for en ikke uvæsentlig del af den offentlige velfærd, får mulighed for at imødekomme de ønsker om og nødvendige behov, der er for en ordentlig omsorg for børn, unge og ældre i kommunerne.

Når jeg lige vil slå det fast, er det, fordi det ikke er nødvendigt at tage en debat om, hvorvidt SF anerkender regeringens målsætning om en vækstrate på 0,5 pct., for det gør vi ikke, og det har vi aldrig gjort; men det er sådan set sagen fuldstændig uvedkommende. Når vi er med til at fremsætte dette beslutningsforslag, er det ikke ud fra et ønske om at diskutere nogle uenigheder, som er velkendte, men for at diskutere noget helt centralt for Folketinget, nemlig den måde, vi arbejder på.